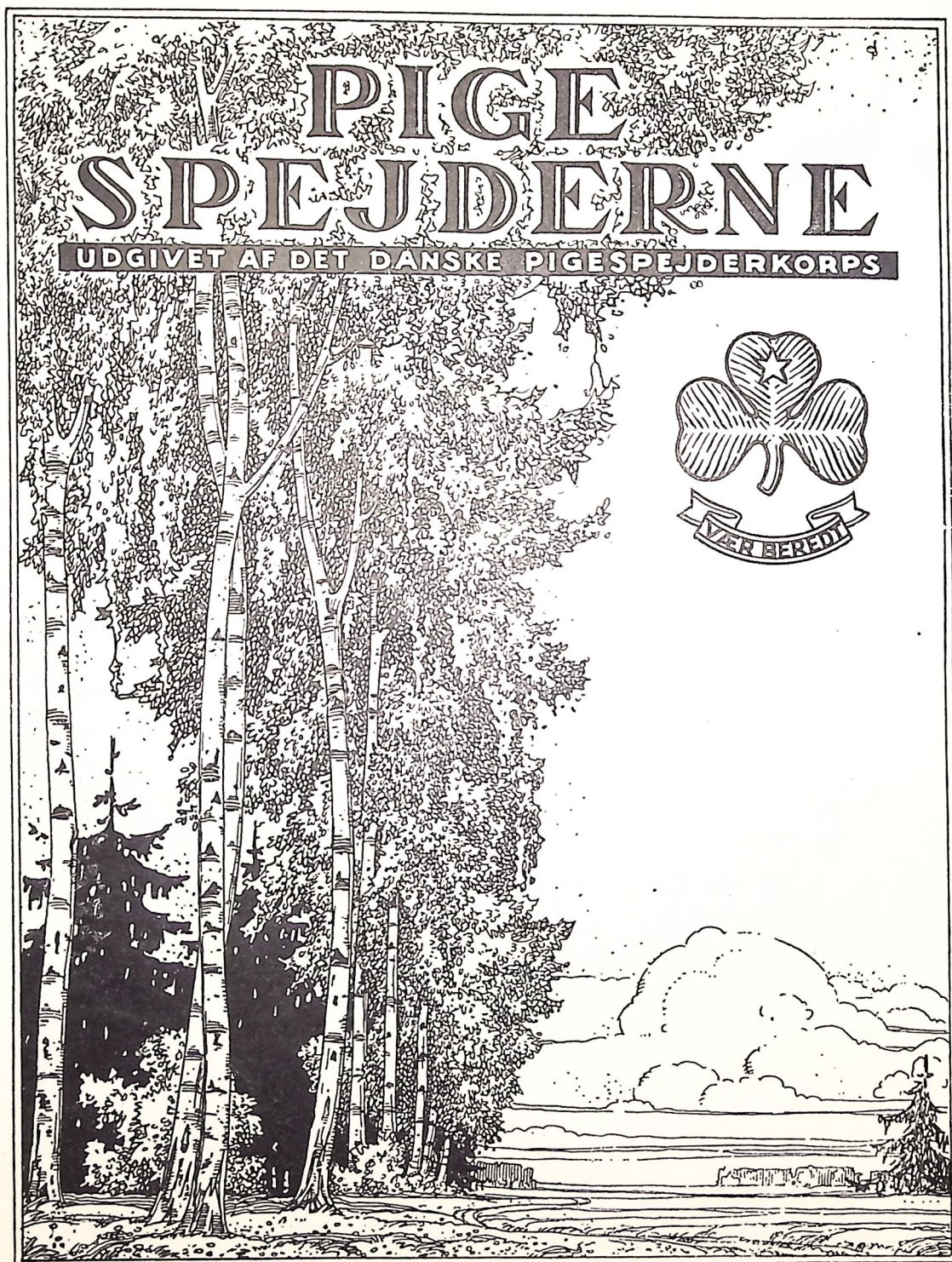

Tropsbrevpapir og Divisionsbrevpapir leveres paa Bestilling med Navn og Kløveremblem.

500 Stk.	6,50 Kr.
1000 —	12,00 »
Konvolutter 100 Stk.	1,90 »
— 1000 —	12,00 »

Husk, Pjecer om Teltlejr — 0,10 Kr. pr. Stk.

Lejrudstyr:

Rygsække med Meis	11,00 og 16,00 Kr.	Øksetasker	1,65 Kr.
— — udv. Lomme. 6,75 og 7,85 »		Redningsreb	5,00 »
Tornysterrygsække	9,00 »	Feltsenge	20,00 »
Lejrtæpper 1,50×2,00 m	9,50 »	Kompas med Stopper	1,65 »
Dolke	4,35 »	Teltlygte	1,65 »
Spejderknive 0,90, 1,00, 1,35, 1,75, 2,50 »		Haandlygte	2,50 »
Sejldugsvandfæde	1,50 »	Smaa Lommelygter	1,00 »
Sejldugsspande	3,25 »	1 Sæt Tallerkener med Krus	
Spader	3,00 »	(røde, blaa, grønne el. gule) ..	1,50 »
Økser	3,50 »	— hvide — — — —	1,35 »

BEMÆRK!

Brune Strømper	1,65 Kr.	Mørkebl. Tæppegarn t. Lejrbaalstr. pr. Fed .	0,14 Kr.
Ankelsokker	1,50 »	Brunt Uldgarn til Ankelsokker —	0,12 »
Mørkebl. Golfgarn til Lejrbaalstrøje pr. Fed 0,12 »		Blaa Tværsække	1,90 »
		Blaa Frakker Str. 42	53,00 »

Telte leveres i alle Størrelser. Forlang Tilbud paa Pris.

HALLO! —

Den nye
PIGESPEJDERBOG
er nu udkommet.

Bestil Bogen gennem Troppen, som samler alle Bestillingerne — derved spares Porto. Bogen faas fra Depotet, Spejderskolen, Korinth og koster 3.50 Kr. - - - - -

Den er indbunden og har
mange Illustrationer. - -

PIGESPEJDERNE

UDGIVET AF DET DANSKE PIGESPEJDERKORPS
Redigeret af Fru HANNA HOLMBLAD LUND, Læssøegade 198, Odense.

Nr. 8.

September 1932.

15. Aarg.

Saa tager vi atter fat!

Naar I faar dette Blad, er alle Troppe i fuld Gang igen efter en dejlig Sommer. Kan I næsten huske en Sommer med saa meget Solskin som i Aar? Jeg ikke. Nu haaber jeg, I alle har tilbragt Masser af Tid i det Fri, saa I brune, raske og glade kan tage fat paa Vinterens Arbejde.

Og med Mindet om den store Sommerlejr tager vi fat paa vort Spejderarbejde. Jeg synes, at denne Korpslejr er den bedste, jeg endnu har været i — og jeg har dog været med i mange, som alle var store Oplevelser. Hvori kan saa det ligge, at den sidste forekommer mig at være den bedste? Jeg har prøvet at finde nogle af Grundene, vil I høre? Først var der den smukke Lejrplads, det dejlige Vejr og Teltene — alt dette forhøjede Nydelsen ved Lejren. Saa var der det mægtige og dygtigt udførte Arbejde forud for Lejren, som gjorde, at hele Lejrens Organisation gik som en ganske selvfølgelig Ting. De forskellige Arbejder i Lejrens »Maskineri« var fordelt paa de rette Hænder, saa alt klappede, uden man saa overtrætte Førere; der opdukkede ikke pludselig »Huller«, fordi noget var glemt — alt var gennemtænkt indtil de mindste Enkeltheder.

Men hvad havde alt dette hjulpet, hvis ikke alle I — fra den største til den mindste — var kommet fyldt med godt Humør og med Villie til at tage fat og faa en dejlig Lejr?

Vi havde allesammen i lange Tider med store Forventninger set hen til denne Lejr, og det kunde man saa dejligt mærke paa jer, straks I jublende kom myldrende ind paa Lejrpladsen og tog den i Besiddelse.

Vel er det et stort Arbejde for Korpsledelsen at tilrettelægge og gennemføre en Korpslejr — men for Troppene er Arbejdet baade før, under og efter forholdsvis ligesaa stort — og det blev klaret godt. At Forberedelserne var i Orden, saa man bl. a. deraf, at I saa hurtigt havde jeres Lejrpladser indrettede og fandt jer til Rette i de nye Omgivelser. I tog med Begejstring Teltene og hele det store Lejromraade i Besiddelse, jeg husker, hvorledes i allerede første Aften dansede, sang og legede ført an af vore muntre, norske Kammerater.

Det Humør, der herskede straks den Aften, varslede godt for de kommende 10 Dage.

Turneringen var varm og anstrengende, men I gik paa med krum Hals, og I var blevet meget, meget dygtigere end sidst. Det morsomste af de nye Ting, der var med, tror jeg var »Lejrindretninger« — og det er vel der, vi endnu har mest at lære, selv om jeg synes, der var forbavsende mange, der allerede havde naaet gode Resultater. Nu var vi saa heldige, at den svenske Spejderchef kom til Lejren og gav os mange nyttige Vink, i Sverige er de meget øvede og dygtige til at ligge i Teltlejr, saa hos dem er der noget at lære.

Forhindringsløbet var ogsaa nyt at have med i Turneringen, hvilken Energi, der blev udvist, trods Varmen! »Jens« fik et karakteristisk Svar paa en Forespørgsel til et Holds Befindende, som sveddryppende og forpustede kom hjem til Lejrpladsen: »Jo, vi er trætte, men vi har moret os dejligt«! — Jeg har foran mig et Brev, som er sendt til Bladet netop i Anledning af samme Forhindringsløb; det egner sig i sin Helhed ikke til Offentliggørelse, men noget kan I høre deraf. Først er Damen vred, hun begynder saaledes:

»Hvorfor var programmet lagt saa daarligt, at vi, der havde staaet i bagende sol og lavet mad tre timer i træk, hvorefter vi — ogsaa i bagende sol — havde vasket op, kun fik saa megen hvil inden forhindringsløbet, at vi lige kunde naa at vaske os, saa skulde vi af sted igen — ud at løbe i tre timer? Var det saa underligt, at vi ikke beholdt tandpastasmilet hele tiden, og at vi ikke marcherede i takt? (det var der nu heller aldrig nogen, som havde forlangt af jer. Red.) Er det meningen, at vi skal staa og simulere elskværdige og venlige overfor en storsnudet post, der — saa snart vi ikke paa soldatervis gør stram honnør og gaar i geledder, men gaar som normale mennesker og snakker som dito — arrigt snøvler: »Husk paa, at jeres opførsel gælder med«. Det var ved sidste post, og vi var meget trætte«! (Ja, I har vist været saa trætte, at I har hørt lidt forkert — og ærligt talt tror jeg, Dommeren med Rette har haft noget at udsætte paa jeres Opførsel, selvfølgelig skal den ikke være militaristisk, som du tror, men simpel Høflighed maa man aldrig være for træt til at udvise. Brevet tyder i hvert Tilfælde paa, at I har sparet paa den. Red.)

Saa springer vi hen til Slutningen af Brevet, som jeg vil citere, inden det forsvinder i Papirkurven:

»Og hvor var det synd, at den sidste — og bedste — opgave i forhindringsløbet ikke var lagt i begyndelsen af løbet, saa at vi ikke havde været saa udmattede, naar vi skulde løse den.

Men — trods manglerne — var vi glade for forhindringsløbet, der absolut var det bedste ved turneringen — alene af den grund, at man ikke — som ved de andre opgaver — kunde øve sig paa det i forvejen. Paa den Maade afhang resultatet ikke af hvem, der havde udvist mest flid i træningen, men af deltagernes almene viden og intelligens«.

At et Forhindringsløb er meget værd netop paa de Punkter, Indsenderen fremhæver, er jeg ganske enig med hende i; men jeg kan nu ogsaa lide, at den maalebevidste, dygtige Træning faar sin Belønning. Og saa, kære Indsender, maa du, naar du tænker dig om, kunne indse, at det er ganske umuligt at lægge et Program for en Turnering paa 26 Hold, saa alle 26 Hold faar akkurat samme Betingelser at løse Opgaverne under. Jeres Hold har altså været særlig uheldig den sidste Dag, fordi I havde Madlavning om Formiddagen og skulde starte tidligt om Eftermiddagen til Forhindringsløbet — men saa har I sikkert været heldige andre Dage til Samarit og Konduiteopgaven. Den startede andre Hold til lige efter den anstrengende Madlavning, og den Opgave var vel lige saa vigtig og lagde lige saa stor Beslag paa jeres Kræfter og Pære som Forhindringsløbet, ikke?

Naa, Omtalen af dette Brev blev maa ske for lang, men det er jo undertiden godt at faa slaaet koldt Vand i Blodet. —

Men een Ting kan vi vist alle være enige om, og det er, at vi har lært ualmindelig meget af denne Lejr. Vi drog hjem med endnu en Posefuld gode Spejderminder og med Samfølelse og Tro paa vor Spejdersag, saa vi med større Energi og videre Horisont tager fat paa det daglige Arbejde. Naar jeg tænker paa alle jeres ivrige, smilende Ansigter, som jeg husker fra Lejren og ved, at I med samme Iver og med samme »gaa-paa-Humør« er parate til at tage fat paa det Arbejde, der er til jer alle i Patruljerne og Troppene, ja,

saa synes jeg, det spaar godt for Korpsets Fremtid.

Umiddelbar Glæde over at være Spejder og Glæde over at være sammen lyste ud fra jer alle og prægede jeres Færd. Derfor synes jeg, denne Korpslejr var den bedste.

Red.

Lidt af hvert.

Brahe-Trolleborg.

I sidste Nummer af Tidsskriftet »Tilskueren« har Dr. phil. Louis Bøbe skrevet en interessant Artikel om Brahe-Trolleborg. Den vil sikkert interessere jer at læse.

Spejderskolen

begyndte sit 10. Skoleaar d. 1. September med 25 Elever. Den 26. September samles alle gamle Elever paa Skolen for at fejre »Jubilæet« — husk at medbringe Tæpper!

Husk,

at alle Bidrag til Bladet maa være mig i Hænde inden d. 28. i Maaneden — og for Resten vil jeg være glad for at høre lidt mere fra jer om, hvad I gerne vil have i Bladet, Forslag til Artikler, hvis I ikke selv skriver dem! m. m. I er meget tavse paa det sidste..

Løsning

paa Logogriffen i sidste Nummer er: Mamelukken. »Kryds og Tværs« Opgaven: sidste Nummer:

Across: 1. big 2. desk 6. one 8. right 10. am 11. Isle 12. Ananas 15. eye 17. table 20. hay 22. nests 24. aloud 25. earth 26. try.

Doun: 1. boy 2. in 3. german 4. dog 5. sets 7. scene 9. his 10. animal 12. an 13. net 15. else 16. yet 18. and 19. be 20. have 21. your 23. stay.

Lejrfotografen

meddeler, at Bestillinger paa Lejrbilleder modtages indtil 1. November. Adr. er: Frk. Martha Kryger, Rosenvej 14, Gentofte.

Fra Sommerlejrens glade Dage.

Hver gaar til sit efter endt Parade.

En fin Indgangsportal.

Der laves Eftermiddagskaffe.

»Jeg bærer med Smil min Byrde«.

Vi steger Høne paa Spid.

Butikerne er aabne.

Fra det historiske Optog.

"Fromse" instruerer.

Dronning Dagmar kommer til Danmark.

Nordmændene.

Søndagsmiddag.

Sopning.

Fotokonkurrencen.

1. **Spejderbilleder.** Jeg undrer mig saare over saa faa Spejderbilleder, I har sendt ind. Jeg havde bestemt ventet at komme til at svømme i Billeder. — Jeg tænkte nemlig paa alle de Fotografiapparater, der var saa flittigt i Brug i Lejren. Men Resultatet har aabenbart ikke svaret til Anstrengelserne, det er i hvert Fald ikke mange Billeder, I har ment, det var Ulejligheden værd at sende til Fotokonkurrencen.

I beder mig altid om at faa »morsomme og gode Spejderbilleder i Bladet«. Jeg ved nok, at en Redaktør helst skal kunne hekse, men det overstiger nu mine Kræfter at fremtrylle Billeder, naar I ikke sender mig nogle. Der var denne Gang oven i Købet Chancer for at faa Præmier for de bedste Billeder, men egentlig har jeg mest Lyst til at beholde Præmierne til en anden Gang, for der er ingen helt gode Billeder. Dog jeg har jo lovet Konkurrencen, saa skal den ogsaa være, selv om Billederne i sig selv ikke er helt præmieværdige.

Tak til de af jer, der har sendt Billeder og hjulpet Bladet, jeg haaber jeres gode Eksempel smitter, saa jeg for Fremtiden faar mange Billeder.

Maaske synes I, at der blandt Lejrbillederne i dette Blad findes nogle, som er bedre end de, der har faaet Præmie. Disse Billeder er taget af Fotografer og Gæster i Lejren.

1. Præmie: Divisionschef Frk. *Magda Andersen*, Hurup, for Billedet: »Butikerne er aabne«.
2. Præmie: Tropsfører Frk. *Lise Løytved*, 4' Kbhv., for Billedet: »Høne paa Spid«.
3. Præmie: *Agnete Norvei*, for Billedet: »Jeg bærer med Smil min Byrde«.

Naturbillederne var forholdsvis bedre end Spejderbillederne, jeg har desværre ikke Plads til at bringe dem denne Gang, men Præmierne tilfaldt:

1. Præmie: Tropsfører Frk. *Kirsten Christensen*, Horsens.
2. Præmie: *Rone Ditlevsen*, Hvidegaard Trop.
3. Præmie: *Asta Rud*, Viborg.

Asta er den eneste, der har indsendt Dyrebilleder. Gode Billeder er ogsaa indsendt af *Alice Wind*, Haderslev og *Mulle Christensen*, Horsens.

Præmierne baade for Spejder- og Naturbillederne er: 1. den nye Spejderbog, 2. en blaa Tværsæk, 3. et Sejldugsvandfad. Hvis Præmietagerne i Forvejen har disse Ting, bedes de sende mig et Kort derom og samtidig skrive, hvad de i Stedet kunde ønske sig fra Depotet til samme Pris som den Ting, de oprindeligt har vundet.

Indvielseslejren paa »Our Chalet«.

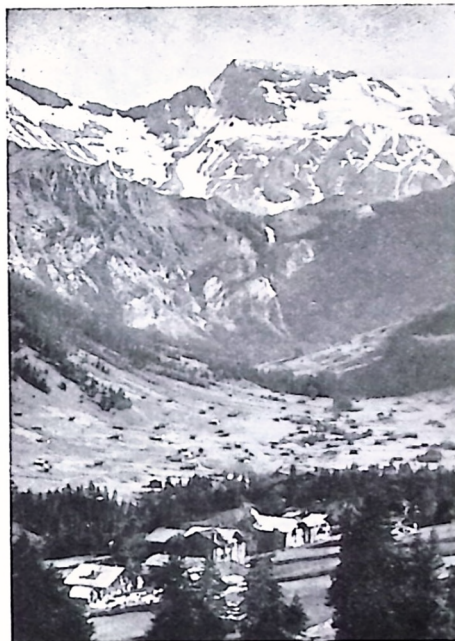
I Schweiz havde Regnen strømmet ned i ugevis, men den 6. August skinnede Solen pludselig igen, og samme Dag ankom vi til Bern, der ligesom dannede Porten ind til Eventyret. Paa Berns Hovedbanegaard mødte vi nemlig de fleste af de Pigespejdere, der skulde være vore Kammerater paa »Our Chalet« i de kommende 14 Dage. Vi udgjorde en broget Forsamling, baade hvad Uniform og Sprog angik, og holdt os i Begyndelsen strengt »landsvis«, indskrænkede os til i nøje gennemtænkte Vendinger høfligt at forespørge om behagelig Rejse, Træthed m. m., men da vi paa et Hotel vaskede Rejsestøvet af os, vaskede vi samtidig al Tilbageholdenhed og Generthed bort, og paa den efterfølgende Rundtur i Bern lagde vi Bunden for det kommende Kammeratskab.

Bern er en dejlig By, en morsom Blanding af gammelt og nyt. For mig selv kalder jeg den »Pelargoniernes By«; thi hvert eneste Hus, stort eller lille, gammelt eller nyt, alle har de Blomsterkasser med højrøde Pelargonier, selv saa højtidelige Bygninger som Rigsdagsbygningen og Nationalbanken, men svært hyggeligt ser det ud. — Og skulde der i Danmark findes een eller anden, der sukker efter gammeldags Droskekøretøjer, saa lad ham tage til Bern, der lever de nemlig endnu, akkurat som vi kendte dem, med en lidt stivbenet Hest for — og en Kusk med Kejser Wilhelm Skæg og høj Hat. — Et andet lille Køretøj, som giver Gadebilledet Karakter,

er den store, godmodige St. Bernhardshund, der trækker en Varevogn, medens dens Herre gaar ved Siden af og med høj Røst reklamerer for sine Varer. Gadebilledet i sig selv er muntert og broget, man mærker tydeligt, man er kommet mod Syd — der er den livligste Gadehandel, Eftersommerens farvestraalende Blomsterflor, Sydens mange Frugter og Madvarer af enhver tænkelig Art falbydes fra Vognene med megen Iver og Energi, men paa et Sprog, der for os er Volapyk, de taler nemlig »Swizer«Dütsch«, et Dialekt, som kun er for »Indfødte«; det er bredt og syngende og tales langt tilbage i Halsen.

Vi var saa optagne af at se paa Bern, at vi for en Stund havde glemt, at vi skulde videre — men Kl. 18 kørte vi med Toget til Frutigen, og derfra med Bus op i Bjergene — men hvilken Vej — lang og bugtet som selve Midgaardsormen, og med skarpe Sving og gabende Afgrunde. Da vi havde kørt en Times Tid, begyndte vi at kigge efter »Our Chalet« — naar vi saa en særlig pæn Chalet, diskuterede vi ivrigt, om det kunde være den; men til vor Forbavselse holdt Bussen ved Schützen Brücke, og der var end ikke en Splint af vor Chalet at se, men de Førere, som var nede at hente os, beroligede os med, at om et Kvarters saa..... Altsaa tog vi Rygsækken paa Nakken og gik opad, og pludselig, som skudt op af Jorden, laa »Our Chalet« foran os, stor og festligt oplyst. Vi myldrede ind og fik tildelt vore Værelser — og det, som Anni, min »grønne« Kammerat, Nordmanden Gull og jeg i de kommende 14 Dage kunde kalde vort, var et stort, smukt Værelse holdt i gule Farver, med rigtige Senge med Vattæpper, hver sit Skab, Sengeforligger, magelige Stole m. m. — vi var meget imponerede, men fik ikke Lov at være det ret længe, den varme Suppe ventede i Spisestuen, som er baade stor og hyggelig, der findes nemlig den aabne Kamin med et dejligt Tæppe foran, forarbejdet af svenske Pigespejdere, og store Puder til at sidde paa, som Mrs. Storow selv har syet. Fräulein von Herrenschwand, populært kaldet »Falk«, som leder »Our Chalet«, bød os velkommen og gjorde sig hæderlige Anstrengelser for at lære vore Navne. »Falk« hører til de Mennesker, man holder af lige med det samme, saa varm-

hjetet og hjælpsom hun er. Bagefter saa vi hele Huset igennem fra Kælder til Kvist sammen med »Briggsie«, en ung, engelsk Fører, som vi kom til at sætte megen Pris paa, hun blev Sjælen i alt, hvad vi senere foretog os. Vi besaa Kælderetagen, hvor det dejlige Badeværelse ligger med baade Styrte- og Karbade og varmt Vand hele

Udsigten fra »Our Chalet«.

Aaret, desuden er der Garderobeværelse til Overtøj, og et Værelse til at skifte Bjergsko i, en moderne Vaskekælder, hvor man kan holde »Storvask« naarsomhelst, man har Lyst, og leje et Strygejern for 50 c. i Timen. Den store Opholdsstue ligger i Stueetagen sammen med Biblioteket, Køkkenet og nogle mindre Værelser. Paa 1. og 2. Stokværk ligger alle Soveværelserne, der er holdt i forskellige Farver og indrettet efter Værelsets Beskaffenhed, f. Eks. er der Staalsenge i et Værelse med Skraavæg — der bor de 4 Amerikanere.

Nu var vi samlet alle vi 18 Juliette Low Girls, havde kun været sammen i faa Timer, kunde næppe huske hinandens Navne, men havde alligevel en Følelse af at høre sammen — og lykkeligere end Ord kan beskrive

krøb vi i de »rigtige« Senge og ønskede, det snart maatte blive Morgen.

Det første, Øjnene saa næste Morgen, var Solen, der skinnede paa en sneklædt Bjergtop — øjeblikkelig var man henne ved Vinduet — hvilken pragtfuld Udsigt, Bjerge saa langt Øjet rakte, græsklædte Skraaninger med brune Schweitzerhytter (med røde Pelargonier) som drysset med tilfældig Haand. Nede i Dalen laa Turistbyen Adelboden med sine mange Hoteller; der sov Folk endnu, men paa Sæteren gik Køerne og græssede, man kunde høre Lyden af deres Klokker, og den schweitziske Bonde høstede Hø i Morgentimerne, inden Solen kom rigtig frem. — I dette dejlige Hus, blandt gode Kammerater og i herlige Omgivelser skulde vi tilbringe 14 Dage. —

Derom næste Gang.

Emmy.

Om Duelighedstegn.

Dette Emne hører man ret sjældent behandlet, da de fleste ikke anser de smaa Duelighedstegn for at frembyde noget større Problem; men paa dette Omraade (saavel som paa mange andre) kan det være meget godt at høre en Mening, der ikke er helt som de andre, og om muligt faa en (helst vild) Diskussion i Gang.

Se — naar man møder en Spejder udstyret med Duelighedstegn fra Skulder til Haandled, standser de fleste med et Beundringssuk og tænker: »Ih, hvor maa hun være dygtig!« Videre gaar deres Tankegang ikke. Sjældent tænker de paa den Katastrofe, der vilde ske, hvis man begyndte at høre Fastelavnssriset i et af de mærkelige Duelighedstegn, hun i Løbet af kort Tid har anskaffet sig. For det er nemlig mest de forholdsvis nye Spejdere, der udstyrer sig paa denne Maade. Selvfølgelig er det godt at gaa til Arbejdet med vild og inderlig Energi; men der findes vel meget andet i en Trop, som man kan tage fat paa, hvis man har Tid til det, og som vil gavne Kammerater, Trop og Korps mere, end den Smule halvfordøjede og hurtigt glemte Viden man faar ind ved paa et halvt Aar at tage 15–20 Duelighedstegn.

Var der ikke betydelig mere Mening i,

at Patruljeførerne uddannede en af Patruljen til Signalgast, en til Samarit o. s. v. og paa den Maade virkelig fik en dygtig Patrulje, der kunde holde sammen og hjælpe hinanden. Hvis en Patruljefører tager ud med en Patrulje forholdsvis nye Spejdere, der i deres korte Spejdertid hurtigt har taget III. og II. Kl. Prøven og saa er begyndt at tage Duelighedstegn en masse, vil hun ikke have nær saa meget Fornøjelse af en saadan Patrulje, som hun vil have af den Patrulje, der langsomt har arbejdet sig igennem III. og II. Kl. Prøven og derpaa har repeteret disse Prøver grundigt. En saadan Patrulje kan da ogsaa være i Besiddelse af en hel Del praktisk Viden, idet denne selvfølgelig er indpodet dem under de enkelte Prøver, og man kan kun faa Tid til at gaa nærmere ind paa det praktiske, naar man gaar langsomt frem.

Naar Patruljen saa er færdig med II. Kl. Prøven, kan man begynde at lade Spejderne træne til Væbnersnoren. Dog maa man heller ikke her gaa for hurtigt frem, men derimod sørge for, at de enkelte Ting bliver lært, saa de sidder fast for Tid og Evighed.

Under Træningen til Væbnersnoren kan man jo selv afgøre, om man vil bære Duelighedstegnene, efterhaanden som de tages. Det er et Spørgsmaal, der afhænger af den enkeltes private Mening. De fleste køber jo Duelighedstegnet og smækker det paa Ærmet, saa snart de har taget det. Forøvrigt er det jo ret uøkonomisk at købe de 5 første Duelighedstegn og derpaa en Væbnersnor, naar man har faaet det sjette; men hvad gør man ikke for at se godt ud?

Nej — det man utvivlsomt bedst kan bedømme en Spejder paa, er Antallet af hendes Aarsstjerner. Det er det tydeligste Bevis paa, om hun kan holde ud og blive til noget inden for det Korps, hun har viet sin Fritid.

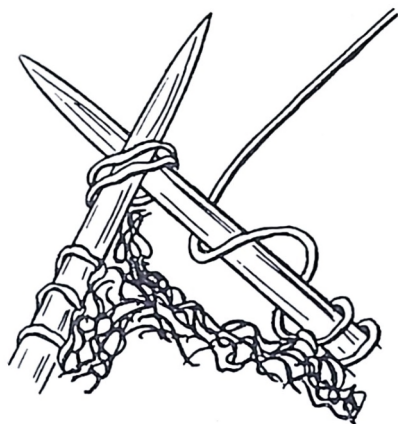
K. E.

Jeg tror K. E. rører ved et ømt Punkt, lad os nu høre, hvad I andre har at sige om Emnet »Duelighedstegn«.

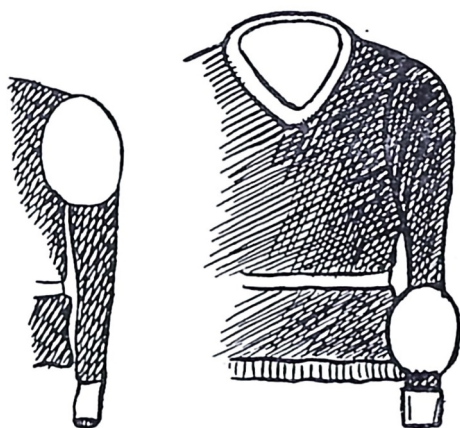
Red.

Hvorfor ikke Huller?

Her er et nyt Mønster til at strikke efter. Jeg lærte det i Paris, og da alle, der siden er kommet i Berøring med det igennem mig, har bedt mig om at lære dem det, tænkte jeg, det muligvis kunde være

noget for Bladet. Det bestaar, naar det er færdigt, af lutter smaa Huller og ser vældig pænt ud — og saa har det den Fordel, at selv en Idiot som jeg kunde lære det. Altsaa »man tager« sine 2 Strikkepinde

og det nødvendige Kvantum Garn. Naar man saa er færdig med de evige ret og vrang Masker forneden paa Jumperen, strikker jeg altid først den første Maske i Fred, hvorpaa man snor Garnet en Gang om Pinden, strikker 2 Masker sammen, atter snos det om, atter strikkes 2 sammen

og saa fremdeles hele den Pind. (Paa Billedet ser du hvordan, hvis du skulde være i Tvivl efter denne pragtfulde og letfattelige Forklaring). Den næste Pind strikker man muntert ret. Og saadan bliver man ved, først Garnet om og 2 sammen Pinden ud, saa næste Pind ret. Det gaar forbløffende hurtigt og let. Prøv bare.

Saa er der ogsaa det, at hvis man bruger tykt Garn og strikker løst, bliver Hullerne store og sportsagtige. Jeg har lige strikket

mig en ærmeløs Jumper — til at trække over en Bluse — af tykt Garn med mægtige Huller, og den ser ikke Spor kedelig ud, naar jeg selv skal sige det. — Man kan ogsaa lave sig en mere fin med tyndt Garn og lange Ærmer paa smaa Pinde. Prøv paa at lave en i 2 Farver til dit Costume. Kraven kan du enten hækle eller maaske strikke i Huller paa en rund Pind, og den morsomme Udvækst paa Ærmerne kan du »kreere« ved at »tage ud«, 2 Masker ad Gangen, til du kommer til Midten af den og derpaa igen tage ind, 2 ad Gangen. Men det skal være 2, glem det aldrig, ellers faar du Vrøvl med Mønstret. B.

Den ukendte Gæst.

En fransk Fabel fortæller: Gæstfriheden gav engang en stor Fest, hvortil den indbød alle de andre Dyder.

Snart fyldtes Salen med de skønne og herlige Gæster. Mange af dem var i Slægt med hinanden, og alle var gode Venner. Det yndige Søskendepar, Sagtmodighed og Ydmyghed,

vandrede rundt i Salen Arm i Arm, med dens Retfærdigheden og Mildheden — de to skønne hinanden modsatte Naturer — saas i ivrig Samtale. Velgørenheden var ogsaa kommet til Stede. Da aabnedes Døren, og atter traadte en Dyd ind. »Hvem er det?« spurgte Velgørenheden, idet hun med store, forundrede Øjne betragte den skønne Fremmede. »Det er Taknemmeligheden«, svarede Gæstfriheden. »Aa, hvor det glæder mig at gøre dit Bekendtskab«, sagde Velgørenheden henrykt, »jeg har tit og ofte hørt dig omtale, men aldrig har jeg endnu haft den Glæde at møde dig!«

Læsning.

Sommerens store Lejr er forbi, og vi har snart været i Aarets sidste Week-end. Saa kommer de mørke Aftener og med dem Lysten til at hygge sig med en god Bog.

Kender du Længslen efter en rigtig god Bog? Og kender du den dejlige Fornemmelse, man har, naar man rigtig lever sig sammen med en god Bogs Personer? Det sætter Kulør paa Tilværelsen, man morer sig eller bliver grebet, og det giver videre Udsyn at læse om Forhold, man ikke før har kendt, at opdage at ogsaa andre tumler med de mange Problemer, man selv er optaget af. Sprogfølelsen udvikles, der er intet saa gavnligt for de danske Stile og senere Skribentvirksomhed som netop at læse gode Bøger.

Men Bogen giver dig ikke blot denne Nydelse og Udvikling. Du kan ogsaa hos den finde næsten alle de praktiske Oplysninger, du ønsker. Mange dygtige Mennesker har — hver paa sit Omraade — nedskrevet deres Erfaringer, for at en større Kreds kunde nyde godt deraf og bygge videre derpaa, og du kan vist ikke finde et Emne, der slet ikke er skrevet noget om.

I den nye Spejderbog er der Litteraturreferencer henvisninger efter Prøverne, og du gør klogt i at benytte dem. Har du først en Gang prøvet at finde det, du søgte, vil du stadig vende tilbage og spørge Bogen til Raads. Der er ogsaa i Haandbogen henvist til Bibliotekerne. Har du nogensinde gjort dig klart, hvilke Rigdomme der gemmer sig bag Bibliotekets maaske lidt utilnærmelige

Porte? Du kan laane Bøger med dig hjem, og du kan sidde paa Læsestuerne og læse i de skønneste og kostbareste Værker — altsammen gratis. Lad dig ikke nøje med de Bøger, du tilfældig laaner hos Venner og Bekendte, bliv Laaner paa et Bibliotek, anskaf dig et Katalog, og du vil opdage en Mængde Bøger, hvis Eksistens du aldrig har drømt om.

Valget af Faglitteratur vil sikkert ikke være vanskeligt. Een interesserer sig for Kunst, en anden for det mere praktiske, een for Rejser og een for Naturhistorie, og enhver vil vide at vælge efter sin specielle Interesse. Valget af Skønlitteratur er vanskeligere. Her kan man selvfølgelig ogsaa vælge efter sin Smag, men det vilde maaske være godt, om den altfor alvorlige af og til fik sig en sund Latter over en morsom Bog, eller den evigt glade engang imellem læste lidt om Livets Alvor. Den eneste Regel, man kan opstille her, er vist: Vær kræsen! Det betaler sig aldrig at spille Tiden paa en daarlig Bog. Der er saa mange gode Bøger, at man roligt kan læse løs af dem uden at være bange for, at de skal slippe op.

Til Slut vil jeg gerne gøre *Olaf Nedar-gaards* Ord til mine:

*Om alt hvad Mænd har elsket og skænket deres Tro,
om Grublen og om Syner i Nattens dybe Ro,
om Støv og høje Stjerner, om Livets Skyggespil
véd Bogen at fortælle, naar blot vi lytter til.*

*Saa brug da Bogens Gave med med vaagen Hu
og Sans,
lad dine Øjne glædes ved Aandens Straaleglans,
da gaar du ud i Verden, som larmer mod din Dør,
lidt rigere og stærkere, lidt gladere end før.*

M. K.

I næste Nummer af Bladet vil der blive angivet nogle af de Bøger, I kan læse til det nye Litteraturmærke. — Se Spejderbogen Side 187.

Hvem var det forresten foruden Rete Kloch, som lovede at skrive i Bladet derom.
S. u.

Red.

Brød paa Pind.

Det er vist ikke mange af jer, som ikke har prøvet at bage Brød paa Pind. Men I har bedt om Opskrift paa, hvordan I bedst skal lave Dejgen — her har I den: $\frac{1}{4}$ kg Flormel, $\frac{1}{2}$ Tskf. Salt, 1 Tskf. Sukker, $1\frac{1}{2}$ Tskf. Bagerpulver, ca. $1\frac{1}{4}$ dl Vand.

Mel, Salt, og Bagerpulver blandes, Vandet tilsættes og Dejgen æltes godt. Dejgen deles i passende Stykker, og trilles i lange Pølser og snoes over en rengjort Pind, dyppet i Mel. Bages over Glødebaal og er færdigt, naar Brødet slipper Pinden.

Brød paa Pind.

Har I Gæster og ønsker at traktere dem med ekstra lækre Brød saa tilsæt Dejgen lidt Margarine, denne smuldrer i Melet før Vædsken tilsættes og i Stedet for Vand tager I Mælk.

Paa jeres næste Tur skulde I lave en Konkurrence i Brødbagning.

Hver Spejder skaffer sig selv en Pind til at røre Dejgen med og en Pind til at bage Brødet paa — den første skal være formet som en flad ske — afbarket og jævnt tilskaaret. — Pinden til Bagning skal være ca. 75 cm lang og ca. $2\frac{1}{2}$ cm i Diameter — ogsaa den skal være afbarket og jævn ca. 25 cm.

Hver Sp. faar udleveret en $\frac{1}{2}$ kg Papirspose og 2 Spiseskefulde Hvedemel — hvori er blandet lidt Bagepulver (Blandingen af Hvedemel og Bagepulver er foretaget af Føreren). Melet skal nu æltes med Vand

(Dette har Patruljen i en Flaske). Det gælder nu om, at Sp. kan foretage denne Æltning uden at Posen gaar itu, indtil hun kan forme Dejgen til en lang Pølse, som hun kan sno om sin Bagepind. Anbring Dejgen ude fra Spidsen, saa undgaas det, at Pinden brænder.

Har I god Plads og meget Brænde til jeres Raadighed er det morsomst til Konkurrencen at lade hver Spejder lave sit Glødebaal til at bage over.

Blødkogt Æg.

Efter Brødbagning har I endnu varm Aske, i denne kan der koges Æg.

Prik med en Naal et lille Hul i begge Ender af Æget — tildæk Ægget med den varme Aske $1\frac{1}{2}$ Minut, og det er blødkogt.

Lege.

Kludekrammerens Sæk.

En Spejder er Kludekrammeren. Resten har Blyant og Papir fremme. Kludekrammeren kommer ind, idet hun lader, som om hun bærer paa en tung Sæk. Hun spørger Spejderne, om de har Lyst til at se, hvad hendes Sæk indeholder, stiller den paa Gulvet, aabner den og tager forskellige Ting ud. Spejderne skal nu gætte og nedskrive, hvad hun henter frem fra Sækken, ved at iagttage, hvorledes hun behandler Tingene. Den, som ved Legens Slutning afleverer den rigtigste Liste, vinder.

I Sækken kan være:

Bog (Bladene vendes).
Bold (den kastes i Luften og gribes).
Ring (sættes paa Fingeren).
Paraply (aabnes og holdes op).
Banan (skrælles og spises).
o. s. v.

Kan Kludekrammeren spille lidt Komedie, bliver Legen meget morsom.

En lykkelig Trop.

Nykøbing F. Trop er i Sommer blevet den lykkelige Ejer af et Week-end Hus.

Engang i Foraaret blev Beboerne ved Marienlyst Vidne til, at Falcks Redningskorps kom slæbende med en af Lollands-Banens allerældste Personvogne og anbragte den paa en Grund i Plantagen.

Hver Søndag Sommeren igennem er der blevet arbejdet herude og til at hjælpe Spejderne stillede flere af Byens Borgere fra tidlig Morgen iført Arbejdstøj og med Hammer, Bor og Knibtang, med Malerkost, med Økse, Sav og Spade arbejdede de saa Sveden randt i stride Strømme. De ivrigste var Redaktør W. Valeur-Jensen, Mejeriforpagter R. Kristoffersen og Købmand A. Præstegaard.

Da det foregik i Plantagen, og da man var nødt til at rydde en Del Træer, inspireredes Arbejdet af kgl. Skovrider Heiberg-Jürgensen.

Men hvad var Hensigten med denne Flid og Energi? I Sommer afsløredes Resultatet: af den gamle Jernbanevogn var blevet den dejligste Week-end Hytte til Nykøbing Trop.

Indvendig er den indrettet som en komfortabel 2-Værelses Lejlighed med Køkken. Ved den ene Ende er en nydelig Veranda, uden for hvilken en mægtig hvidmalet Flagstang knejser højt op over Plantagens Graner.

»Spejderbo« hedder Hytten, og i Gaar fik den en festlig Indvielse. En Mængde Forældre havde fulgt Tropsraadets Indbydelse og var mødt op. Blandt de mange Gæster var ogsaa Pigespejderne fra Stubbe-købing samt Repræsentanter for Drengespejdertroppene i Nykøbing, og saa naturligvis de mange lykkelige Nykøbingpiger, hvis Drøm om eget Hus paa egen Jord i Gaar gik i Opfyldelse.

Kl. 4 marcherede Pigerne op foran Hytten, og mens de sang: »Vaj højt, vaj stolt, vaj frit vort Flag« hejstes Dannebrog.

Derpaa traadte Divisionschefen for Lolland-Falster, Fru Redaktør Valeur-Jensen, frem og holdt Indvielsestalen.

Fruen udtalte bl. a.:

— Naar vi i Dag er samlede for at ind-

vie denne Hytte, som vi alle glæder os over, er der særlig een Ting, jeg vil bede Jer om at huske paa, hver Gang I samles herude. Det er Maaden, hvorpaa det blev muligt at skaffe dette Hus. *Det var det gode Samarbejde!* Husk det. Uden det var Huset aldrig blevet til.

Det begyndte allerede ved Bazaren, nogle gav store Gaver, andre gjorde et stort Arbejde. Selv de allermindste virkede med. For mig staar dette Hus som Symbolet paa det gode Samarbejde, og for Jer bør det staa som et Tegn paa, hvor langt I kan naa, naar I blot selv vil.

Jeg vil ønske, at dette Hus maa blive Rammen om en flittig Træning, saa I rigtig faar Lyst til at gøre et ærligt Stykke Arbejde — til Glæde for jer selv og andre.

Mejeriforpagter R. Kristoffersen, »Guldborgsund«, der er Formand for Tropsraadet, og som selv har taget sin haarde Tørn med ved Ombygningen af den gamle Jernbanevogn, gav en lille Oversigt over Hyttens Tilblivelse. Foruden at Vognen er skænket af Lollandsbanen, har adskillige Borgere ved Bidrag af forskellig Art hjulpet til med at skaffe Pigespejderne dette Tilflugtssted.

Hr. Kristoffersen overdrog derpaa Hytten til Pigespejderne, idet han udtalte Haabet om, at den maatte hjælpe den til at naa Spejdernes store Maal: En sund Sjæl i et sundt Legeme.

Troppens Fører, Adjunkt Frk. K. M. Jensen, takkede paa Pigespejdernes Vegne for den dejlige Hytte.

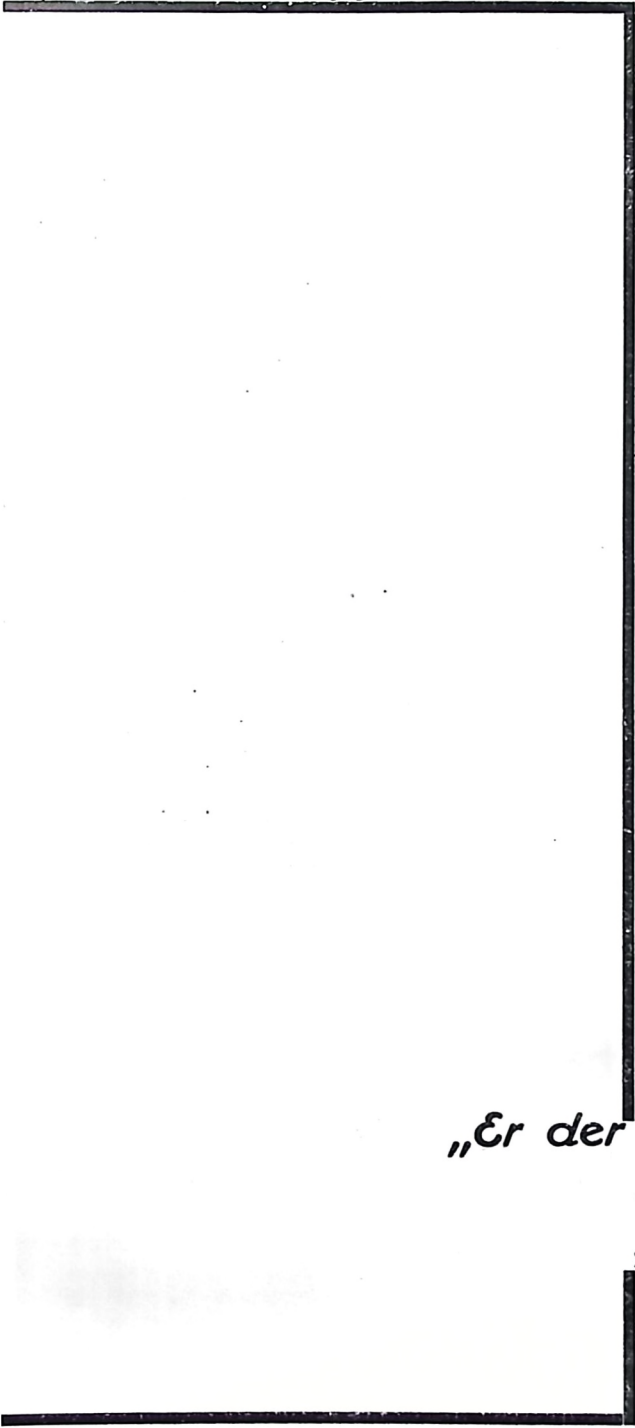
— Vi vil vise Dem vor Taknemmelighed, sagde Frøkenen, ved ofte at mødes herude i et godt Kammeratskab.

Dermed var den højtidelige Del af Festen forbi, og Gæsterne besaa »Spejderbo« indvendig, og saa serverede Pigerne Kaffe med Kringle og Basser.

Ved Aftenens Lejrbaal holdt Købmand Præstegaard en udmærket Baaltale, hvori han manede Spejderne til fremdeles at gøre deres bedste. »Saa tør jeg love Jer«, sagde han, »at der stadig skal staa en fast Kreds af Forældre rede til at hjælpe Jer med at faa jeres Ønsker opfyldt. Vi haaber, naar I næste Gang drager til Korpslejr, at I da tager Kongepokalen med hjem, som den bedste af Danmarks Pigespejdertropper«.

Orlik.

*„Benytter Du
Agitationspjecerne“?*

„Er der

Mærkat

paa alle dine Breve“?

Spejder! *Køb dit Udstyr paa*

Det Danske Pigespejderkorps Depot,

Spejderskolen, Korinth, Fyn.

Færdigsyede Uniformer:

Nr. 0.	11,00 Kr. og 11,75 Kr. (sv. Kv.)	Lgd. 72 cm
— 1.	11,00 » » 11,75 » do.	» 83 »
— 2.	11,50 » » 12,50 » do.	» 94 »
— 3.	12,00 » » 13,25 » do.	» 105 »
— 3. a	12,50 » » 13,75 » do.	» 112 »
— 4.	13,00 » » 14,25 » do.	» 120 »
— 5.	14,00 » » 15,75 » do.	» 123 »

Prisen er for Uniformen uden Knapper.

Mørkeblaat Lærred til Uniform pr. m...	1,40 Kr.
do. do. » do. sv. Kv.	1,60 »
Snitmønstre til Uniform Nr. 3	0,50 »
Knap	0,05 »
Split	0,01 »
Spejderhat	4,75 »
Lejrhue	1,60 »
Bælte	1,85 »
Fløjte	0,75 »
Tørklæde	1,30 »
Slips	1,25 »
Fløjtesnor	0,18 »
Patruljebaand pr. m	0,18 »
Maanedsrappporter	0,06 »
Medlemskort	0,04 »
Styrkelister	0,12 »
Indmeldelsesblanketter for Blaamejser	0,06 »
do. » Spejdere	0,06 »
do. » Førere	0,05 »
Sangbog	1,50 »
Tillæg til Spejderbogen	0,25 »
Foredrag holdt i det danske Pigespkp.	0,75 »
Signaleringskort	0,05 »
Skindrester pr. kg	2,75 »
Ruskind i blaa, røde, grønne og brune	
Farver 6-8 Kvadrat Fod ca.	6-7 »

Færdigsyede Lejrkitler:

Nr. 1	6,00 Kr.
— 2	6,25 »
— 3	6,50 »
— 3 a	6,75 »
— 4	7,00 »
— 5	7,25 »

Prisen er for Kitler uden Knapper.
Stof pr. m 0,95 Kr.

Civilnaal (menig)	0,25 Kr.
— Tropsfører	0,35 »
— Divisionschef	0,40 »
— Tropsraadsmedlem	0,40 »
Hatteemblem, Divisionschef	1,00 »
— Tropsfører	0,65 »
— Patuljefører	0,80 »
Esprit	0,80 »
Skulderembl., Divisionschef pr. St.	1,00 »
— Tropsfører » »	0,45 »
Patuljeførererknap	0,25 »
Adjutant- og Intendantsnor	0,15 »
1. Kl. Mærke	0,35 »
2. Kl. —	0,20 »
Rekrutknap	0,25 »
1. Aarsstjerne	0,12 »
4. —	0,25 »
Duelighedstegn	0,12 »
Riddersnor og Væbnersnor pr. Stk.	0,40 »
Vandreplade, ægte Sølv (200 km)	1,50 »
Svømmeplade, — —	1,50 »
Mødeknep — —	0,75 »
D. P.	0,10 »

Husk, at Tropsnavnebaand leveres paa Bestilling i Løbet af 3 Uger og koster

3 Dus.	3,50 Kr.
6 —	4,75 »
12 —	6,00 »

Benyt Pigespejder Blokken!

Lille Størrelse	1,20 Kr.
Stor —	1,95 »
100 Konvolutter med Trekløveremblem	1,50 »
Nye Spejderkort 6 Stk.	0,25 »
Spejderlommebog med løs Blok	0,80 »

Redaktion: Fru Hanna Holmblad Lund, Læssøegade 198, Odense. (Hertil alt angaaende Indhold).
Administration: Bladkontingent sendes til: »Pigespejdernes«, Spejderskolen, Korinth, Fyn. Postgiro: 36302.
Ekspedition og Tryk: F. Schur & Co., Horsens. Afleveret til Postvæsenet den 15. Septbr. 1932.